

mærkning, at man blandt Egtef. betingelserne passende kunde indføre den Bestemmelse, at Manden skulde paavise Attest for ikke at have haft Syfilis i de sidste 3 Aar, saa er det noget, som i høj Grad tiltaler mig. Hermed skal jeg slutte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Jeg vil blot over for den ærede Ordfører sige, at det ikke har været min Mening at udtale mig om, hvad den ærede Ordfører eller hans Medforslagsstiller har ment eller ikke ment med Indbringelsen af Forslaget. Jeg har kun udtalt mig om, hvorvidt Forslagsstillerne kunde have nogen berettiget Forventning om, at jeg snarere skulde støtte dette Forslag i Aar, end jeg gjorde i den Form, hvori det forelaa i Fjor. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte ret stærke Ord om, at det Forhold, hvori Kirken nu stod til kirkelig Bieske, var nedværdigende for Kirken selv, idet Kirken stod som Leder af en Evang. Foranstaltning. Det forekommer mig, at dette er meget stærke Ord, og hvis de vare sande, vilde det ganske sikkert have givet sig Udtryk i, at Kirken selv gennem sin naturlige Repræsentation havde følt Trykket deraf, men et saadant Tryk har jeg i alt Fald ikke sporet i nogen nærværdig Grad. Naar jeg dernæst, da jeg før havde Ordet, udtalte, at det heller ikke var mig bekendt, at Menigheden nærede noget Dulle om en Forandring i de bestaaende Forhold, saa kunde jeg ganske sikkert ogsaa have sagt, at Befolkningen ikke nærede noget saadant Dulle, da i dette Spørgsmaal saavel de, der regne sig med til Menigheden, som de, der staa uden for, have en Stemme med, og da jeg erkender, at Rigsdagen injuria temporum — ved Tidernes Ugünst — staa som naturlig Repræsentant for Befolkningen og ogsaa for Menigheden. Jeg mener imidlertid rigtignok, at i en Sag som denne kan den offentlige Mening i Befolkningen som i Menigheden ikke komme frem i et privat Lovforslag af 2 Medlemmer her i Tinget, uden at der bag ved et saadant Lovforslag staa en stærk offentlig Mening, som har gjort sig kraftig gældende. Til en saadan stærk Meningsstilkendegivelse har jeg intet sporet. — Saa henviste den ærede Ordfører til, at Geistligheden ganske sikkert ikke burde høres ved denne Lejlighed, da man maatte forudsæ, at den ligesom ved tidligere Lejligheder vilde stille sig imod en Reform paa dette Punkt, og at de Reformere, man bl. a. i 1857 og ved Gennemførelsen af Valgmenighedsloven har gjort, havde vist sig gavnlige, skønt Geistligheden stod som en Mur imod

dem. Jeg vil hertil sige, at er der noget Lovforslag, hvor Geistlighedens Mening vil komme til at spille en Rolle, saa er det et Lovforslag som dette, der staa i nøje Forbindelse med Kirkens Stilling over for de Personer, der have indgaaet borgerligt Egtef. Dette er en Side af Sagen, som jeg har berørt i Fjor og ogsaa i Dag i min Dmtale af Forholdene i Lyflland, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa nu, men intet Menneffe vil nægte, at Geistligheden, Kirken, her har et vægtigt Ord at sige, saa dens Mening turde have stor Betydning ved denne Sags Afgørelse. For Resten skal jeg paa Grund af den fremrykkede Tid ikke komme nærmere ind paa de forskellige Ytringer, som ere fremkomne.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det kunde aldrig falde mig ind paa dette Tidspunkt at give mig til at strides med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen) om, hvorvidt Præsterne skulde have denne Frihed eller ikke. Jeg skal kun sige, at for mig har det, som en Præst siger, aldeles ingen Betydning, naar jeg ved, han kun siger det, fordi han skal sige det. Om det ærede Medlem har Gavn af det, kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om, men for mit Vedkommende maa jeg sige, at Præstens Ord kun har Betydning, naar jeg ved, der hersker fuld Frihed fra begge Sider. — Over for det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) kunde jeg godt undlade at gøre nogen Bemærkning; men da jeg nu har faaet Ordet, maa jeg maaske have Lov til at sige, at efter hvad jeg har hørt her i Salen i Dag fra det ærede Medlem, har det i og for sig ikke forundret mig, at han ikke ved, at Sognefogedbestillingen er en tvungen Bestilling, saa naar det ærede Medlem gik ud fra, at det var, fordi man særlig ønsker at blive valgt til Sognefoged, at man bliver det, tager han fuldstændig fejl. Jeg er bleven tvungen til at være det. Naar det ærede Medlem i Sammenhæng dermed udtaler, at han ikke vilde sige noget nedsettende om Sognefogederne, saa synes det ikke at være rigtig i Samklang netop med det ærede Medlems Udtalelse om, at han fandt det mærkeligt — jeg ved just ikke, om det var det Udtryk, han brugte, men det var i alt Fald et lignende — at en Venstremand paa det Tidspunkt, da vi levede paa provisoriske Finanslove, vilde tage mod Bestillingen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Jeg glemte før at